

Paraules d'Amor

Espectacle creat amb motiu de la
capitalitat de la Sardana de Calella 2015

Cançons de diverses tradicions,
d'ahir, d'avui i de sempre,
amb big band ampliada amb instruments de cobla

Única representació: 14 de març de 2015 a Calella,
en el marc dels actes inaugurals de la capitalitat de la Sardana 2015

Espectacle cantat en català, portuguès i anglès

Com sonen les cançons de Serrat (*Paraules d'amor, De mica en mica*),
Sinatra (*Fly me to the Moon*) o Montllor (*Homenatge a Teresa*)
mesclades amb el color de la doble canya?

I clàssics com *L'emigrant* cantats per veus hàbils
en la improvisació?

O cançons referencials dels anys 80 passades pel sedàs
d'una big band formada per alguns dels
instrumentistes de més relleu del nostre país?

Paraules d'Amor és el títol de l'espectacle que, en el marc de la capitalitat de la Sardana de 2015, proposa fer un passeig per la cançó d'ahir, d'avui i de sempre, diversa en estils i procedències, gràcies a una tria àmplia que permet donar a conèixer les moltes possibilitats expressives del coblisme actual.

Laura Simó, Xavier Casellas i Gemma Abrié, veus

Big band & Cobla capital de la Sardana 2015

Guim García Balasch, Juan Carlos Narzekian, saxo alt

Llibert Fortuny i Lucas Martínez/Pere Grau, saxo tenor

Enric Ortí i Jordi Molina, tenores

Marc Timón i Jordi Feliu, tibles

Xavi Torrent, flabiol

David Pastor, Mireia Farrés i Ivó Oller, trompetes

Vicent Pérez, trombó

Eduard Prats i Miquel Àngel López, fiscorns

David Mengual, contrabaix

Ramón Àngel Rey, bateria

Joan Díaz, piano i arranjaments

LAURA SIMÓ

Comença professionalment l'any 1986 amb Pianogrosso, amb el disc "Bliss" i compartint escenari amb **Ray Charles**.

Actua amb músics de la talla de **Conrad Setó**, **Lucky Guri**, **Francesc Burrull**, **Juan Carlos Calderón** o amb **Tete Montoliu**.

Col·labora en treball discogràfic és "Jazz al Drac, vol 1".

Porta als escenaris "Breviari d'Amor" amb Jordi Sabatés, i quintet de cambra.

Crea el grup "Estamos Reunidas", amb la cantant Carme Canela.

Treu al mercat "Laura Simó Sextet: The Best Is Yet To Come"(96'), "Laura Simó: De Cine – My Favourite Things" (99'), i "Senza Fine" (02').

Col·labora amb **Albert Guinovart** en l'integral per piano de Joaquin Rodrigo (02') i en l'espectacle *Americat*, amb l'Orquestra Simfònica del Vallès (04').

Els seus darrers treballs són: "Laura Simó & Francesc Burrull interpreten Serrat" (07'), "Straight Ahead", amb la Gran Canaria Big Band (07') i "Tems de Pluja" (10').

Actualment treballa en el projecte "Sueño Inmaterial", amb Pedro Ruy-Blas, amb el cantant d'òpera Stefano Palatchi, en l'espectacle *PalatchiSimo*, en un projecte de la guitarrista Chiara Gianni, i en un cd amb Francesc Capella, Guillermo Prats i David Simó.

Ha cantat en diverses bandes sonores com *Despertaferro*, *El capità Escalaborns*, *Los Mares del sur*, *El príncipe de Egipto*, *Hércules*, entre d'altres, així com en anuncis televisius i radiofònics. També ha intervingut en programes de televisió (*L'hora de Mari Pau Huguet* o *La noche abierta*).

XAVIER CASELLAS

El vocalista català Xavier Casellas, després dels seus treballs, "Yesterday's Sun", que el va portar a presentar-lo al Festival de Jazz de Barcelona i al prestigiós Dizzy's club del Lincoln Center a Nova York i, "Unguarded Smiles", enregistrat a Nova York i presentat a Smalls entre d'altres clubs de NYC, i per el qual va comptar amb la presència de músics de la talla de Ben Monder, Emilio Solla, Ted Poor o John Ellis, entre d'altres, presenta el seu tercer disc on la influència jazzística dels anteriors es fusiona amb la seva antiga vocació cantautoral amb un recull de cançons pròpies on es pot observar l'evolució que ha seguit la seva carrera.

"Les mil cares" és un disc de cantautor tocat per músics de jazz on queda palesa la polièdrica estilística de Casellas, servint-se de diferents llengües (català, anglès i castellà) i estils, que acaben per reforçar un mateix missatge. Com venia a dir Joseph Campbell al seu clàssic "El Héroe de las mil caras" les històries que ens expliquem són d'un nombre relativament reduït, és la forma en què les expliquem el que les fa diferents i infinites.

Xavier Casellas ha col·laborat amb gran diversitat de formacions, tant pròpies, en format quartet i quintet, com en d'altres des de Big Bands fins a formacions més reduïdes.

Entre els músics amb qui ha col·laborat podem anomenar Dani Pérez, Jose Alberto Medina, Mikel Andueza, Jordi Matas, Emilio Solla, Roger Mas, Tom Warburton, Martín Leiton, Gorka Benítez, Aldo Caviglia, Caspar St. Charles, Juan Berbín, Ben Monder, Jordi Rossy, Ted Poor, Greg Ritchie, Dick Oatts, Nate Radley, John Ellis, Oscar Feldman, Hernán Lugano, Alexis Cuadrado... i molts altres.

Com a lletrista ha escrit textos per a temes instrumentals de grans compositors contemporanis com Brad Mehldau, Chris Cheek, Kurt Rosenwinkel, Emilio Solla o Oscar Feldman i, més antics com Frederic Mompou, així com adaptacions a l'anglès com "Month of March in Salvador", basat en "Dunas" de Rosa Passos i que s'inclou en el nou àlbum "Les mil cares".

GEMMA ABRIÉ

Gemma Abrié (Barcelona, 3 de novembre de 1984) és una de les veus joves amb més trajectòria de l'escena jazz catalana. Va pujar per primer cop a un escenari a l'edat de 16 anys, i des d'aleshores no n'ha tornat a baixar. Amb un llarg camí recorregut com a vocalista de nombroses formacions de jazz, gospel i soul de l'Estat espanyol i França, encara es resisteix a lligar-se estrictament a cap estil i mira de trobar un rumb propi.

Es va iniciar a la música a l'edat de 13 anys, de la mà de Núria Tomàs. Més tard va treballar tècnica vocal amb Sandra Ortega i Juana Rodríguez i en els últims anys ha estat alumna de Carme Canela, de la qual ha après a posar la tècnica al servei de l'expressió artística sincera.

Durant anys les seves fonts d'aprenentatge van ser les classes particulars de cant, les hores i hores que passava enganxada a radiocassetes, tocadiscs i reproductors de CD, escoltant tot tipus de gèneres musicals, i la seva experiència als escenaris. Va ser la veu d'*Ivanow Jazz Group*, formació jazzística resident durant 8 anys a la sala barcelonina *Jazz Sí Club*. Posteriorment ha compartit viatge amb reconeguts músics com ara Emmanuel Djob, Dani Alonso, Ignasi Terraza, David Mitchell, Charlie Moreno, Munir Hossn, Aurore Voilqué, Vicens Martín o Clara Luna, entre d'altres, i ha pujat a escenaris emblemàtics arreu de la península, França, Alemanya o els Països Baixos.

Conscient que la música era el motor de la seva vida, va decidir cursar estudis superiors a la reconeguda Escola Superior de Música de Catalunya (ESMuC) i més tard al Conservatoire National à Rayonnement de París, obtenint el Grau Superior de Música en l'especialitat de Jazz i Música Moderna i un Cum Laude pel seu projecte final, "Wondering...". La seva estada a França ha estat decisiva en la redefinició del seu ADN artístic, en la cerca de noves textures i colors musicals i l'apropament de referents, de Nova Orleans a Barcelona, de Nova York a París, de les vores de l'oceà Atlàntic al mar Mediterrani. El resultat és una veu càlida, gruixuda i plena de matisos, que combina la influència de la música d'arrel afro-americana amb sonoritats més mediterrànies, i que s'expressa en les diverses llengües que han format part de les seves experiències vitals.

Un dels punts d'inflexió a la seva carrera artística va ser l'arribada a les seves mans d'un contrabaix, instrument pel qual sentia una devoció secreta, que la va motivar a iniciar l'aprenentatge per combinar la seva faceta de cantant amb la d'instrumentista.

Avui, doncs, Gemma Abrié es perfila com una artista versàtil, propera, amb gran personalitat i força comunicativa que, per sobre de tot, és feliç cantant. D'aquest amor per la música neixen els principals projectes que té entre mans actualment, que beuen de l'herència del jazz més etern i de les oportunitats que ofereix l'heterogeneïtat musical del present: el treball "Wondering...", un tribut a la figura de Stevie Wonder en clau de jazz; el llançament la tardor de 2014 del seu primer disc com a solista i compositora amb acompanyament del guitarrista brasiler Munir Hossn i el duo de contrabaixos i veus amb Miquel Àngel Cordero, que posa a prova les possibilitats expressives infinites d'aquests instruments.

JOAN DÍAZ

Premiat en cinc ocasions per l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna com a millor pianista i teclista, Joan Díaz va sorprendre al públic i la crítica amb el treball *We Sing Bill Evans: Introducing Sílvia Pérez Cruz*, amb el qual va obtenir el premi de la crítica de la revista JAÇ (2008) i va ser finalista dels premis ARC (2009). El 20 de novembre de 2010, en el marc del 42 Voll-Damm Festival Internacional de Jazz de Barcelona, Díaz va presentar *Benestar/Peaceful*, el seu primer treball a piano sol amb la col·laboració especial del saxofonista Perico Sambeat. Aquest àlbum de Díaz (editat per Nòmada 57 i enregistrat en el seu concert de presentació per Canal Mezzo) és, segons la crítica d'I. Ortega (Distritojazz): '... Un àlbum íntim i recollit ple de sentiments i exquisidesa musical'.

Ha col·laborat amb diversos grups i realitzat enregistraments amb músics com Randy Brecker, Michael Mossman, John Mosca, Robin Eubanks, Dennis Rowland, Theo Bleckman, Chris Kase, Allan Skidmore, Jorge Rossy, Peer Wyboris, Jordi Bonell, Juan Mungía, Adam Colker, Bob Sands, Perico Sambeat, Chris Higgins, Omer Avital, Gary Willis, Jeff Fuczinsky, Kirk Covington, Armand Sabal-lecco, Horacio 'El Negro', Gonzalo Rubalcaba, Dick Oatts, Niño Josele, Paolo Fresu...

A més de seus projectes vinculats al jazz (entre ells, els impulsats amb el seu trio), Joan Díaz és autor de bandes sonores de curts i llargs per al cinema (destaca la seva estreta col·laboració amb el cineasta Cesc Gay, per al qual ha creat les bandes sonores de pel·lícules com *En la ciudad* o *VOS*, entre altres) i ha apostat per la creació d'espectacles que fusionen diverses disciplines com és el cas dels muntatges *El centre del món* i *Dalirògena* –ambdós, incorporant elements audiovisuals- o *Electra* -amb la presència de la dansa contemporània.

Des d'agost de 2011, Díaz és artista del segell Discmedi que el 2011 reedita el seu primer àlbum *MostrebÚ* (Díaz, Mengual, Gómez) i rellança el premiat treball *Dalirògena* (Díaz, Robles, Pérez, Mengual, Xirgu), a més d'editar el seu projecte a quintet *We Sing Wayne Shorter*. Amb aquest treball, Díaz ha estat finalista dels Premis Enderrock 2012 (Millor Disc de Jazz), així com finalista en la IV edició dels Premis de la Música Independent.

Paral·lelament, Joan Díaz ha vist reconegut el seu treball com a arranjador gràcies al guardó obtingut per *Univers Evans: David Mengual Free Spirits Big Band*, del qual Díaz n'és l'arranjador principal (amb temes originals de Bill Evans).

Arran del seva col·laboració amb Niño Josele, Díaz ha realitzat diversos concerts a trio amb Josele i el contrabaixista Pau Lligadas, entre ells, el concert inaugural del cicle de cambra del Festival Mas i Mas, al Palau de la Música Catalana, l'agost de 2013.

Díaz és colíder del treball *Live al Teatre Kursaal Theater*, al costat del Niño Josele i la Coblà Sant Jordi - Ciutat de Barcelona (Discmedi / Warner, 2013), una coproducció de la Fira Mediterrània de Manresa 2012. Com apunta Arion Molina sobre aquest treball: '... L'emoció de cançons com *Minha* em fa pensar que aquest preciós treball es convertirà en un referent dins la fusió'.

D'entre els últims projectes de Joan Díaz destaca el primer treball del NewCat, The New Catalan Ensemble, un projecte singular que aposta per la normalització dels instruments de cobla. El seu disc de presentació, *Coses que es diuen però que no es fan* (Discmedi, 2014) al costat d'Andrea Motis i Joan Chamorro, ha obtingut el premi a iniciatives renovadores per part de la capitalitat de la Sardana de Barcelona 2014. La música d'aquest treball (bona part d'ella, escrita a partir de poemes d'autors com Joan Margarit, Gabriel Ferrater, Sebastià Alzamora, Joan Vinyoli, Manuel Forcano, etc.) és original de Joan Díaz, així com tots els arranjaments del disc.